

ΚΛΕΙΩ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ

ΜΗΝΟΣ ΕΝ ΔΕΙΨΙΑΙ

ΑΡΙΘΜ. 1.
Τόμος Α'.

Συνδρομή, ἀρχομένη ἀπὸ 1. Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους, ἐτησίᾳ μόνον καὶ προπληρωτέα·
Πανταχοῦ φράγκ. χρ. 20 ἢ μάγκ. 16

ΕΤΟΣ Α'.

τῇ 1/13. Ἰανουαρίου 1885.

ΤΟΙΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΙΣ

Ἡς ΚΛΕΙΩΣ κύριος σκοπὸς εἶνε ἡ μετάδοσις παντὸς ὠφελίμου ἅμα καὶ τερπνοῦ, ἐχούσης πρὸς τοῦτο ὑπεσχημένην τὴν συνεργασίαν τῶν προσφιλεστέρων παρ' ἡμῶν λογίων καὶ παρεσκευασμένων τὸν τέλειον καλλιτεχνικὸν αὐτῆς καταρτισμόν. Πρὸς πᾶσαν τάξιν καὶ ἡλικίαν ἀναγνωστῶν ἀποτεταγμένη, ἥτοι ἐνδιαφέρουσα τοῖς σπουδαίοις ὡς ἀπλῇ ἡχώ τῆς ἐν Εὐρώπῃ διανοητικῆς κινήσεως, οἰκεία πρὸς τοὺς φίλους τῆς τέχνης διὰ τῆς ἐκλογῆς τῶν συγγενεστέρων πρὸς τὰ ἡμέτερα ἤδη, τὴν θρησκείαν, τὴν ἱστορίαν ξένων ἀριστοτεχνιμάτων, προσφιλεῖς ἐν πάσῃ οἰκογενεῖᾳ ἕνεκα προσρητοῦς ἐρμηνείας τῶν δημωδῶν διδαγμάτων τῆς ἐπιστήμης, τῶν παντοίων ἐφευρέσεων, τῆς οἰκιακῆς οἰκονομίας καὶ τῆς σκοπίμου συστάσεως τῶν σεμνοτέρων συρμῶν, πρὸς πάντας δὲ

ανεξαιρέτως προσιτὴ διὰ τῆς μετριοτάτης αὐτῆς συνδρομῆς, πρώτιστον μέλημα δὲ ἔχῃ τὸν συνδυασμὸν τῶν προθέσεων τούτων πρὸς τὴν ἐνθαρρυντικὴν προτίμησιν τῶν προϊόντων τῆς νεωτέρας ἡμῶν φιλολογίας καὶ τέχνης, ἐλπίζουσα βαθμηδὸν νὰ ἐξισώσῃ τὴν ἐλαφρῶς φιλολογικὴν καὶ οἰκογενειακὴν αὐτῆς ἀποστολὴν πρὸς ἑλληνικὴν καὶ ἐν τῇ καλλιτεχνίᾳ περιβολήν.

Εὐκταίαν δὲ συμπλήρωσιν τοῦ προγράμματος τούτου ἀναμένει νὰ θεωρήσῃ ἡ Σύναξις τῆς ΚΛΕΙΩΣ τοῦτο, νὰ καταστήσῃ σὺν τῇ χρόνῳ τὸ ἀνὰ χεῖρας φύλλον ἄξιον τῶν παλαιῶν συμπαθειῶν τοῦ ὀνόματος, ὅπερ ἐξέλεξε, περισυλλέγουσα μετὰ φιλοτίμου προσοχῆς πᾶν τὸ ἐνδιαφέρον τὰ ἡμέτερα πράγματα καὶ ἥδη ἡ ὅπωςδὴποτε δυνάμενον νὰ ἐξυπηρετήσῃ καὶ διαμορφώσῃ αὐτά.

ΤΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ ΤΡΑΠΕΖΙΑ.

— Πιστεύεις;
— Τί νὰ πιστεύσω;
— Πιστεύεις καὶ σὺ εἰς τὰ περὶ τούτων πάλιν θρυλούμενα;
— Ὅχι ἀπολύτως· ἀλλὰ δὸς νὰ ἐξηγηθῶ. Πιστεύω ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἰσέτι δὲν ἀνεκάλυψεν ὅλας τὰς φυσικὰς δυνάμεις ἢ ἐνεργείας· ἐπομένως, ἡ ὑπαρξίς δυνάμεως τινος τέως ἀγνώστου, ἐπιδρώσης εἰς τὰ ἄψυχα, ὡς ἡ τοῦ μαγνήτου καὶ ἡ τοῦ ἡλέκτρου, δυνάμεως ἐξάπαντος φυσικῆς, ἀλλ' ἐτι ἀνεξερευνήτου καὶ ἀνονομάστου, μὲ φαίνεται πιθανωτάτη· ὅτι ὁμοῦς ἡ δύναμις αὕτη ἔχει καὶ νοῦν, ὅτι μαντεύει, ὅτι ἐρωτώμενη ἀποκρίνεται, τοῦτο καταγελῶ ὡς ὅλως παιδαριῶδες καὶ ἀνάξιον τῆς προσοχῆς ἀνδρῶν σπουδαιῶν. Ἄν μ' ἐξέλαβες ὡς πιστεύοντα καὶ εἰς τοῦτο, ἀπόρει τότε καὶ ὅ, τι ἂν θέλῃς λέγε με.

Ἄκουσον δὲ πόθεν ἐσχημάτισα τὴν πεποιθήσιν, ὅτι ἐν τῇ φύσει ὑπολανθάνει καὶ ἄλλη τις δύναμις ἐτι ἀνεξιχνίαστος, ἢ ἡ αὕτη ἐκείνη τοῦ ἡλεκτρισμοῦ καὶ τοῦ μαγνητισμοῦ, εἰσέτι ἀνεφάρμοστος κατὰ πάντα, ἱκανὴ νὰ εἰσχωρήσῃ καὶ εἰς τὸ ξύλον, καὶ νὰ κινήσῃ τράπεζαν μονόποδα, τρίποδα ἢ τετράποδα, εἰς ἐκπληξιν τῶν θεωμένων. Ἄκουσον.

Τῷ 1839, ὅτε φήμη περὶ αὐτοκινήτων τραπεζῶν, σκαφῶν ἢ πινακωτῶν οὐδεμία ἠκούετο, διεδόθη ἡμέραν τινα ἐν Σμύρνῃ, ὅτι εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Χ. Σ. ἀξιοτίμου μεταξὺ τῶν ἐμπόρων καὶ ἀνθρώπου λίαν γνωστοῦ μοι, δύο ἡδη νύκτας συνέβαινεν τι ἀπορίας ἄξιον, μεγάλως ἀνησυχοῦν τοὺς οἰκείους, ἀδυνατοῦντας νὰ τὸ ἐξηγήσωσιν. Ὁ κ. Χ. Σ. συνεκατοίκει μετὰ μιᾶς ἀνεψίᾳς του καὶ μιᾶς ὑπηρετρίας, ἀμφοτέρων ὡς ἐγγιστα συνηλικίων, δεκαοκτὼ ἀγούσων ἔτη, ἢ τὸ πολὺ εἴκοσιν. Ἐνῶ, προϊούσης τῆς νυκτός, ἐκάθηντο αὐταὶ ἐν τινὶ τῶν προσγειῶν δωματίων, μόναι καὶ ἡσυχολημέσαι εἰς γυναικεῖα ἔργα, ἢ μὲν βράπτουσα, ἢ δὲ πλέκουσα κνημίδας ὑπὸ τὸ φῶς λύχνου ἱσταμένου ἐπὶ τραπέζης, ἐν μέσῳ τοῦ